

KẾT NGHĨA VƯỜN ĐÀO

T A M
Q UỐC
D IỀN
N G HĨA
L IỀN
H OÀN
H O A

- 1 -

NGUYÊN
TÁC
◦◦◦
LA
QUÁN
TRUNG

Trần
Đình
Chiến
dịch

Kết nghĩa vườn đào

TAM QUỐC DIỄN NGHĨA LIÊN HOÀN HỌA

TẬP 1

Nguyên tác: La Quán Trung

Lời: Lương Sĩ

Tranh: Từ Chính Bình, Từ Hồng Đạt

Người dịch: Trần Đình Chiên

(Đông Á biên chính theo bản *Tam quốc diễn nghĩa*

do Phan Kế Bính dịch, Bùi Kỷ hiệu đính, NXB Phổ Thông, 1959-1960)

“Kết nghĩa vườn đào” là tập đầu tiên trong bộ sách *Tam quốc diễn nghĩa liên hoàn họa*.

Cuối thời Đông Hán, triều chính hủ bại, hoạn quan lộng hành, giặc giã nổi lên khắp nơi. Lưu Bị, Quan Vũ, Trương Phi kết nghĩa vườn đào, thề cùng nhau gây dựng lại cơ đồ nhà Hán. Sau khi đánh thắng giặc Khăn vàng, Lưu Bị được phong quan tại huyện An Hỷ.

Tập 2 - “Đổng Trác tiến kinh” - kể chuyện Thú sứ Tây Lương Đổng Trác nhân việc triều chính rối loạn đã đem quân vào kinh thành, thao túng triều đình.

Quan Vũ

Lưu Bị

Trương Phi

Hoàng Trung

Gia Cát Lượng

Triệu Văn

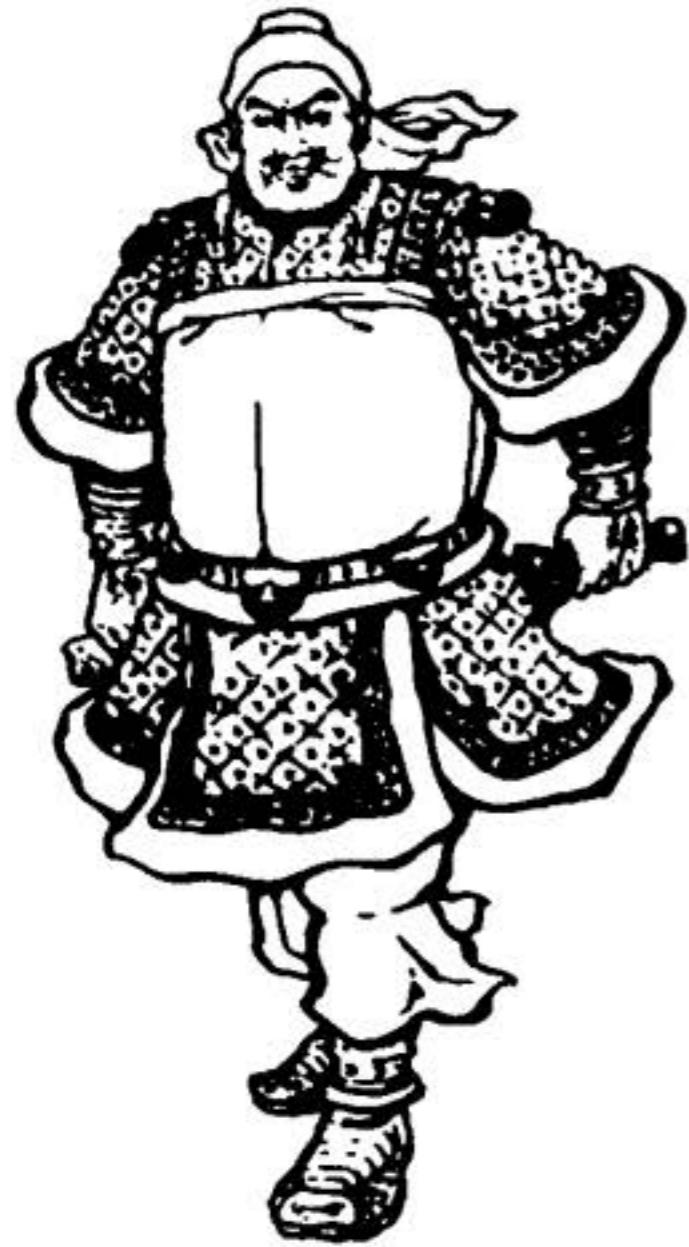
Tu Hoang

Tao Thao

Tao Hong

Hứa Chủ

Tư Mã Ý

Trương Cáp

Hoàng Cái

Tôn Quyền

Chu Du

Lã Bố

Đổng Trác

Viên Thiệu

Có bài từ rằng:

*Trường Giang cuồn cuộn chảy về đông
Sóng dập dồn đãi hết anh hùng
Được, thua, phải, trái, thoát thành không
Non xanh nguyên vẻ cũ
Mây độ bóng tàn hồng*

*Bạn đầu bạc ngư tiêu trên bơi
Mảnh trắng thanh gió mát vui chơi
Gặp nhau, hồ rượu đầy voi
Xưa nay bao nhiêu việc
Phó mặc cuộc nói cười.*

Bùi Kỷ
dịch

[1] Cuối đời Đông Hán, triều chính hủ bại, lại thêm thiên tai liên miên, cuộc sống của nhân dân vô cùng cực khổ.

[2] Có người ở Cự Lộc, tên là Trương Giốc, nguyên là học trò đi thi hỏng, thấy nhân dân oán hận quan phủ, muốn chiếm lấy thiên hạ, bèn lập ra Thái Bình đạo, mượn thuật phù thủy, tiếng là chữa bệnh cho dân nhưng thực ra là để chiêu mộ đồ đệ.

[3] Trải qua hơn mươi năm, Thái Bình đao ở các đất Hà Bắc, Sơn Đông, Hà Nam, Hồ Bắc, Giang Tô, An Huy mỗ được mấy chục vạn người. Từ đó, Trương Giốc cùng em là Trương Bảo, Trương Lương chuẩn bị khởi sự.

[4] Bọn họ ước định ngày, các đât nhất tề tiến đánh quan binh. Vì quần khăn vàng trên đầu làm hiệu, nên triều đình gọi là giặc Khăn vàng.

[5] Chỉ một thời gian sau, dân bốn phương đầu quấn khăn vàng, đi theo Trương Giác đến bốn, năm mươi vạn, khí thế vô cùng dữ dội. Quan binh nghe tin chạy trốn như cỏ lướt theo ngọn gió. Bấy giờ là năm Trung Bình thứ nhất (184) đời Hán Linh đế.

[6] Lúc ấy, Linh đế Lưu Hoành chỉ lo hưởng lạc trong thăm cung, quốc gia đại sự đều do bọn thái giám Trương Nhượng, Triệu Trung, Phong Tư, Đoàn Khuê, Kiển Thạc... cả thảy mười người lo liệu, xưng là Thập thường thị, tham lam vô pháp, người người oán hận.

[7] Tin giặc Khăn vàng truyền đến Lạc Dương khiến Linh đế hốt hoảng. Đại tướng quân Hà Tiên lệnh cho quân sĩ các nơi phòng bị nghiêm ngặt, một mặt sai ba quan trung lang tướng là Lư Thực, Hoàng Phủ Tung, Chu Tuấn mang quân tinh nhuệ, chia làm ba ngả dẹp giặc.

[8] Thái thú U Châu Lưu Yên nghe nói một toán quân của Trương Giốc phạm vào địa giới U Châu, vội triệu Hiệu úy Châu Tĩnh đến thương nghị. Tịnh nói: "Giặc thế mạnh, quân ta lực mỏng, phải chiêu mộ thêm quân mới kịp ứng phó". Yên nghe theo, cho viết bảng mộ quân, sai người đi treo ở các quận huyện.

[9] Bảng văn đến Trác Quận, có một người ra ứng mộ. Người ấy họ Lưu tên Bị, tự là Huyền Đức, tính tình khoan dung, nghi biếu xuất chúng, thích kết giao với những tay hào kiệt trong thiên hạ. Vì gia cảnh bần hèn, dựa vào nghề đóng dép, dệt chiếu kiếm ăn. Hôm ấy vào thành, Lưu Bị thấy bảng treo.

[10] Lưu Bị xem xong bảng văn, cảm khái thở dài. Bỗng sau lưng có người lớn tiếng: "Đại trượng phu không ra sức vì quốc gia, than thở làm gì?"

[11] Lưu Bị quay đầu lại, thấy người ấy mình cao tám thước, đầu béo, mắt tròn, râu hùm, hàm én, tiếng vang như sấm thì vội bước tới hỏi: "Tôn tính đại danh của tráng sĩ là gì?"

[12] Người ấy đáp: “Tôi họ Trương tên Phi, tự là Dực Đức. Mấy đời ở đây làm nghè bán rượu, thịt chó, thích nhất là kết giao với hào kiệt thiên hạ. Vừa rồi thấy ông xem bảng văn rồi thở dài nên mới hỏi”.

[13] Lưu Bị nói: "Tôi thuộc dòng dõi nhà Hán, tên là Lưu Bị. Tổ tiên làm Trác Lộc
đình hầu, vì không có tiền cúng tế nên bị cách tước vị, ở tại thôn Lâu Tang bản
huyện. Thiên hạ đại loạn, tôi có chí dẹp giặc yên dân, chỉ hận sức lực không đủ nên
mới than thở".

[14] Trương Phi nghe vậy, khẳng khái nói: "Nhà tôi tư gia cũng khá, có thể đem ra chiêu mộ trai tráng, theo ông cùng làm nên sự nghiệp, ông nghĩ thế nào?" Lưu Bị mừng lắm, bèn cùng Trương Phi đến một túu quán.

[15] Đang uống rượu, chợt thấy một người cao to lực lưỡng đẩy một cỗ xe đến cửa rồi gọi lớn: "Mau đem rượu đến, ta uống rồi còn vào thành ứng mộ!"

[16] Lưu Bị nhìn lại, thấy người ấy mình cao chín thước, râu dài hai thước, mặt đỏ như gác, mắt phượng, mày ngài, tướng mạo oai phong thì vội đứng dậy, mời cùng ngồi, hỏi họ tên.

[17] Người ấy nói: "Tôi họ Quan tên Vũ, tự là Văn Trường, người Giải Lương đất Hà Đông. Có đứa thổ hào trong thôn ỷ thế hiếp người, tôi nổi giận giết chết nên phải bỏ xứ trốn đi". Lưu Bị rất kinh phục, bèn đem chí nguyện của mình kể lại.

[18] Quan Vũ mừng rõ, nguyện ý cùng Lưu Bị, Trương Phi lập sự nghiệp. Rồi cả ba cùng đến trại của Trương Phi để bàn tính.

[19] Ở phía sau trại có một vườn đào, hoa nở rộ, cảnh sắc mê người, Trương Phi bảo: "Ba chúng ta cùng chí hướng, chi bằng ngày mai đến vườn cúng tế trời đất, kết làm anh em". Lưu Bị, Quan Vũ đều tán đồng.

Ba chúng tôi đồng tâm hiệp lực, cứu khốn phù nguy. Tuy không sinh cùng ngày, cùng tháng, cùng năm nhưng nguyện chết cùng năm, cùng tháng, cùng ngày. Nếu bội nghĩa vong ân, trời đất không dung!

[20] Hôm sau, Trương Phi chuẩn bị trâu đen ngựa trắng làm tế phẩm, ba người cùng đốt hương, lập lời thề: "Ba chúng tôi đồng tâm hiệp lực, cứu khốn phù nguy. Tuy không sinh cùng ngày, cùng tháng, cùng năm nhưng nguyện chết cùng năm, cùng tháng, cùng ngày. Nếu bội nghĩa vong ân, trời đất không dung!"

[21] Thè xong, ba người theo tuổi tác mà phân vai vế. Lưu Bị lớn nhất làm anh cả, Quan Vũ thứ hai, Trương Phi nhỏ nhất, làm em út.

[22] Cúng tế xong thì mổ trâu đặt tiệc, mời hơn ba trăm tráng niên trong thôn đến vườn đào uống một bữa thật say.

[23] Hôm sau, ba anh em cùng tráng đinh sửa soạn khí giới, đương lo thiếu ngựa thì có tin báo hai lái buôn đang dẫn một đàn ngựa đi về phía trại. Lưu Bị cả mừng: "Thật là trời giúp!"

[24] Lưu Bị cùng Quan, Trương vội ra cửa trại nghênh tiếp. Nguyên hai vị khách ấy đều là phú thương ở Trung Sơn, một người tên Trương Thế Bình, một người tên Tô Song, hàng năm đều đến phương Bắc bán ngựa, vì gần đây dọc đường nhiều giặc cướp, đành phải quay trở về.

[25] Lưu Bị mời hai người vào trại, bày tiệc rượu, ân cần chiêu đãi, nói rõ ý định dẹp giặc yên dân. Hai thương khách tình nguyện tặng năm mươi con ngựa tốt, năm trăm lạng vàng bạc và một nghìn cân sắt. Lưu Bị rất cảm kích.

[26] Sau đó, Lưu Bị gọi thợ chế binh khí. Lưu Bị đánh cặp Song cổ kiếm, Quan Vũ đánh một cây Thanh long yển nguyệt đao nặng tám mươi hai cân, Trương Phi đánh một cây Điểm cang bát xà mâu dài một trượng tám thước, mỗi người lại làm một bộ giáp.

[27] Bọn họ tập hợp hơn năm trăm tráng sĩ, cùng nhau đến Trác Quận ứng mộ.

[28] Đến nơi, gặp Hiệu úy Châu Tĩnh. Tĩnh lại dẫn bọn họ đến yết kiến Lưu Yên. Lưu Bị kể lại lai lịch của mình, Lưu Yên bèn nhận là cháu.

[29] Được mấy hôm, Lưu Yên hay tin tướng giặc Khăn vàng là Trình Viễn Chí dẫn quân đến đánh Trác Quận, bèn sai Châu Tĩnh cùng Lưu, Quan, Trương dẫn năm trăm quân nghênh chiến.

[30] Lưu Bị dẫn quân thẳng đến chân núi Đại Hưng, gặp đại quân của Trình Viễn Chí. Hai bên đối trận, Lưu Bị tiến ra trước, bên tả có Quan Vũ, bên hữu có Trương Phi.

[31] Trình Viễn Chí sai phó tướng là Đặng Mậu ra đánh, Trương Phi múa mâu nghênh địch.

[32] Trương Phi chỉ một mâu đâm Đặng Mậu ngã ngựa. Trình Viễn Chí nổi giận, múa đao xông đến.

[33] Quan Vũ lập tức tế ngựa xông ra, nhằm Trình Viễn Chí mà chém. Viễn Chí không kịp trở tay, bị chém đứt thành hai đoạn.

[34] Giặc thấy chủ tướng chết trận thì ùn ùn bỏ chạy. Lưu Bị thúc quân đuổi đánh một trận, giặc hàng không biết bao nhiêu mà kể.

[35] Lưu Yên nghe tin thắng trận, đích thân ra ngoài thành khao thưởng ba quân. Bấy giờ Thanh Châu bị vây, Thái thú Cung Cảnh sai người đến cầu cứu. Lưu Yên bàn với Lưu Bị. Bị nói: "Tôi xin dẫn quân đi cứu viện".

[36] Lưu Yên bèn sai Châu Tĩnh dẫn năm nghìn quân cùng Lưu, Quan, Trương đi cứu Thanh Châu.

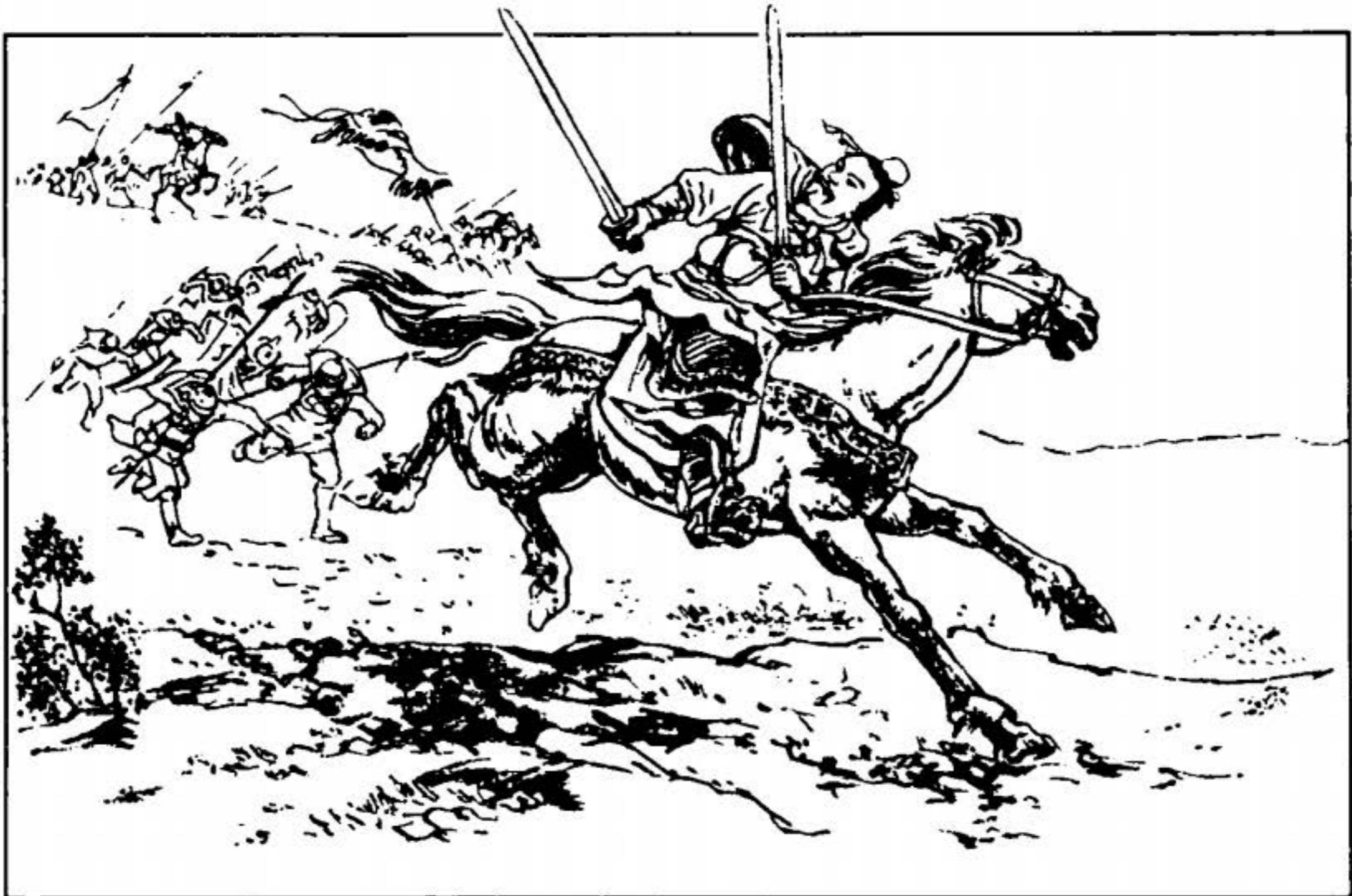
[37] Giặc Khăn vàng thấy cứu binh của Lưu Bị đến liền chia quân chặn đánh.

[38] Lưu Bị thấy quân mình ít bèn lui ba mươi dặm, bảo với Quan Vũ, Trương Phi: "Giặc nhiều ta ít, phải dùng kế mới thắng được" rồi sai mỗi người dẫn một nghìn quân mai phục hai bên tả hữu núi: "Hai em nghe thấy tiếng chiêng thì cùng xông ra nhé!"

[39] Hôm sau, Lưu Bị cùng Châu Tinh dẫn quân dàn trận, đánh trống, hò reo khiêu chiến. Giặc Khăn vàng cũng kéo ra đón đánh.

[40] Quân hai bên đánh một trận, Lưu Bị vờ địch không lại, quay ngựa rút lui. Giặc Khăn vàng thừa thế truy sát.

[41] Vừa mới qua sườn núi, quân Lưu Bị lập tức khua chiêng, Quan Vũ, Trương Phi từ hai bên tả hữu dẫn quân xông ra.

[42] Lưu Bị cũng quay đầu lại đánh. Giặc Khăn vàng ba mặt bị vây, chống cự không nổi, vội rút chạy.

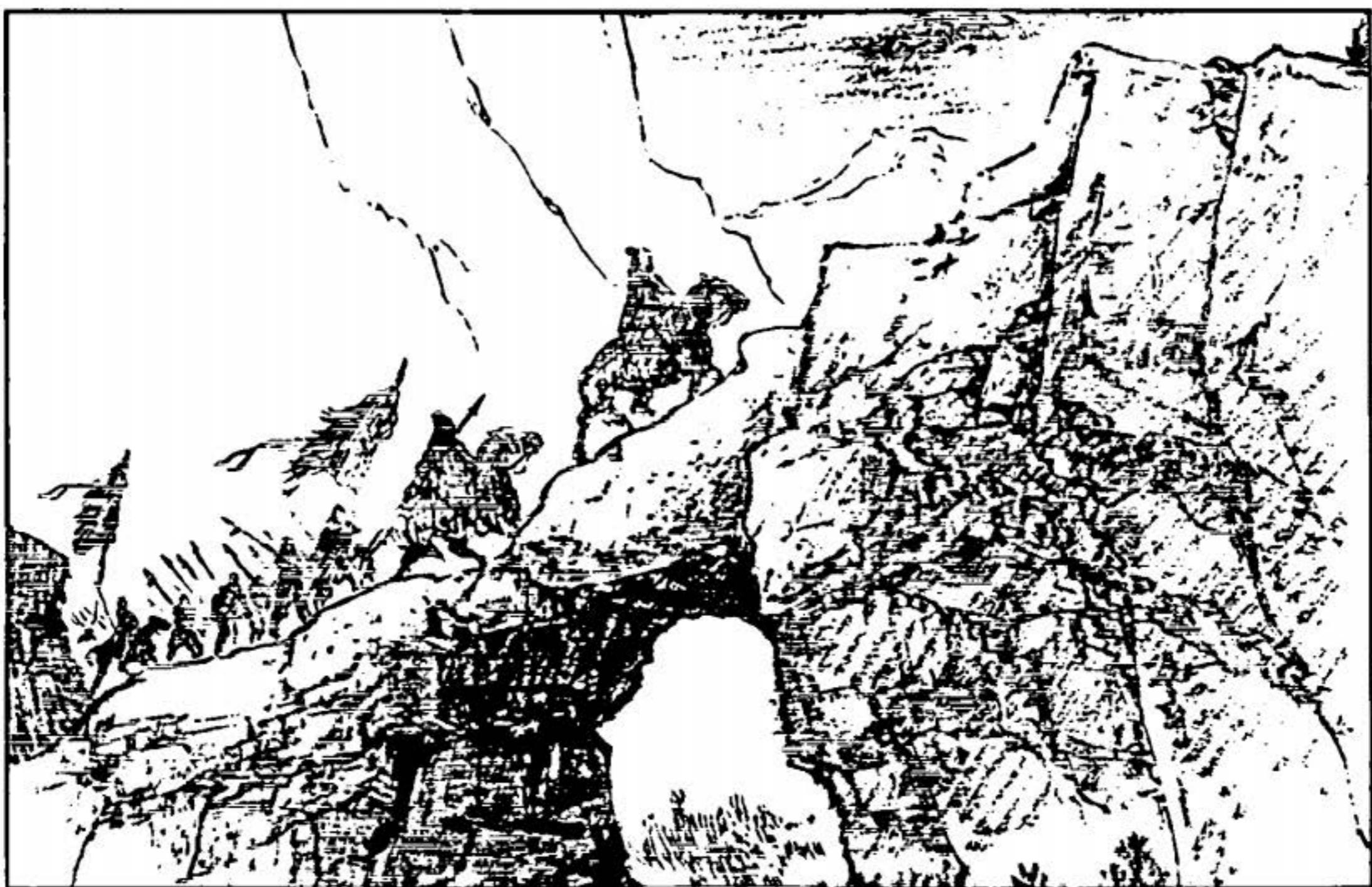
[43] Giặc chạy đến dưới thành Thanh Châu, Thái thú Cung Cảnh cung dẫn quân ra trợ chiến. Giặc Khăn vàng đại bại, Thanh Châu được giải vây.

[44] Cung Cảnh khao quân xong, Châu Tinh dẫn quân trở về. Lưu Bị biết tin Trung lang tướng Lư Thực đang đánh nhau với Trương Giốc ở Quảng Tôn thì dẫn Quan Vũ, Trương Phi cùng năm trăm quân bản bộ đến trợ chiến. Cũng bởi Lư Thực là sư phụ của Lưu Bị khi xưa.

[45] Lư Thực gặp Lưu Bị, vui mừng bảo rằng: "Hoàng Phủ Tung, Chu Tuấn chống nhau với Trương Bảo, Trương Lương ở Dĩnh Xuyên, ông nên dẫn quân tiếp ứng. Ông dẫn quân bản bộ đi, ta cấp thêm cho một nghìn quân, đến Dĩnh Xuyên trước là dò la tin tức, tiện thể ước định ngày cùng tiến đánh".

[46] Lưu Bị lâm mệnh, lập tức dẫn quân đến Dĩnh Xuyên.

[47] Lúc ấy, Hoàng Phủ Tung, Chu Tuấn đang đánh nhau với giặc. Giặc thua liền mấy trận, lui về gần Trường Xá, dựa theo bụi rậm đóng trại.

[48] Đêm ấy, Hoàng Phủ Tung, Chu Tuấn phóng hỏa bốn phía rồi dẫn quân đánh chặn. Trại Khăn vàng như nằm giữa một biển lửa, giặc không lo đánh, chỉ biết chạy tú tán.

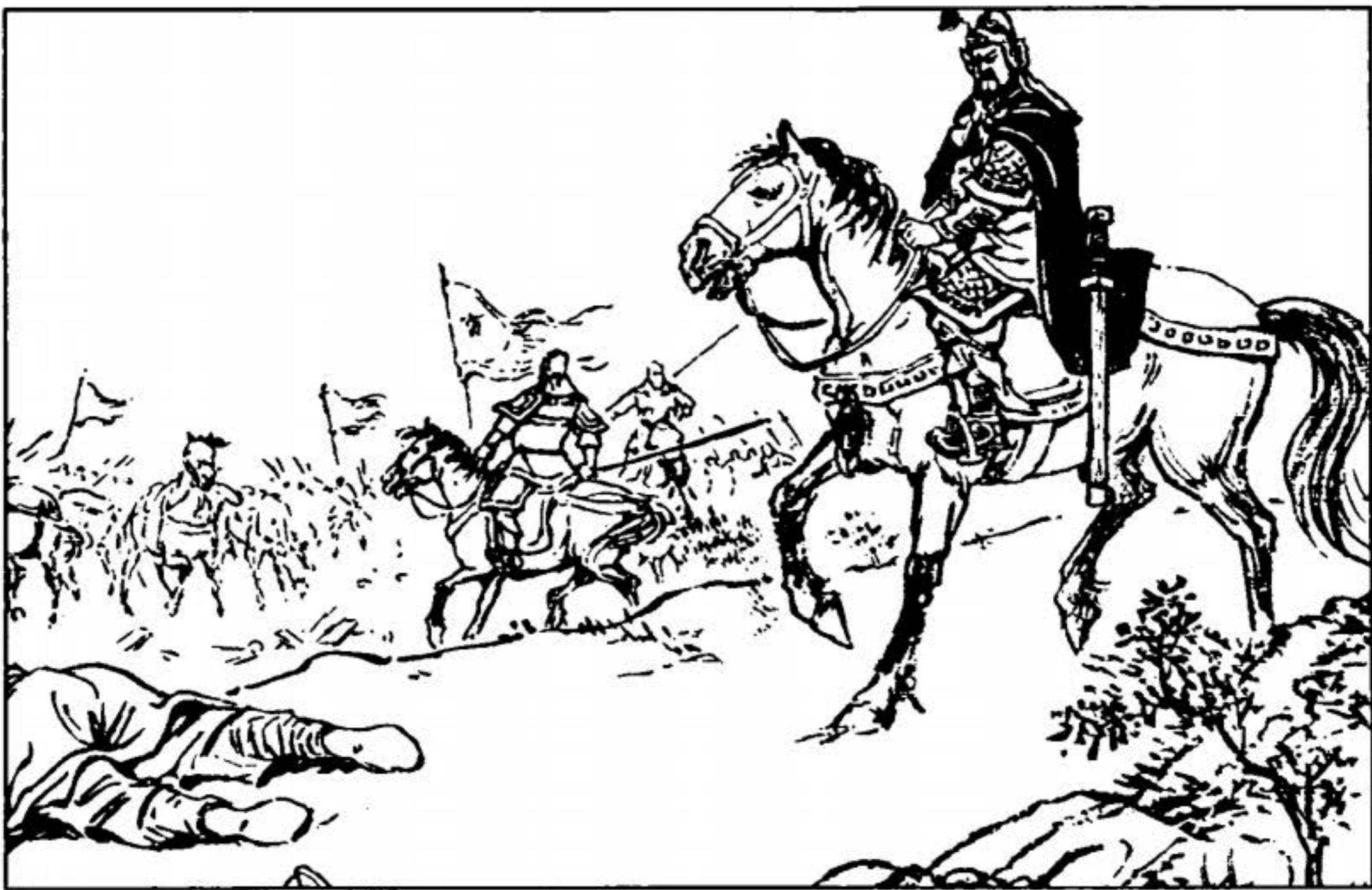
[49] Quan quân đánh giết đến sáng. Trương Bảo, Trương Lương dẫn tàn quân cướp đường mà chạy.

[50] Bỗng thấy một toán quân mã giương cờ đỏ chặn ngang đường. Tướng đi đầu mình cao bảy thước, mắt nhỏ râu dài, họ Tào tên Tháo, tự là Mạnh Đức, người Tiêu Quận nước Bái. Tào Tháo vốn họ Hạ Hầu, vì cha làm con nuôi thái giám Tào Đằng nên mới đổi họ.

[51] Tào Tháo nhờ đánh thắng giặc Khăn vàng mầy trận mà được thăng làm kỵ úy, lịnh binh đến Dĩnh Xuyên trợ chiến. Trên đường gặp Trương Bảo, Trương Lương liền chặn đánh.

[52] Anh em họ Trương chống cự không nổi, dẫn quân rút chạy. Tào Tháo cướp được rất nhiều cờ xí, khí giới, áo giáp và chiến mã.

[53] Tào Tháo hội kiến Hoàng Phủ Tung, Chu Tuấn rồi lập tức dẫn quân đuổi theo.

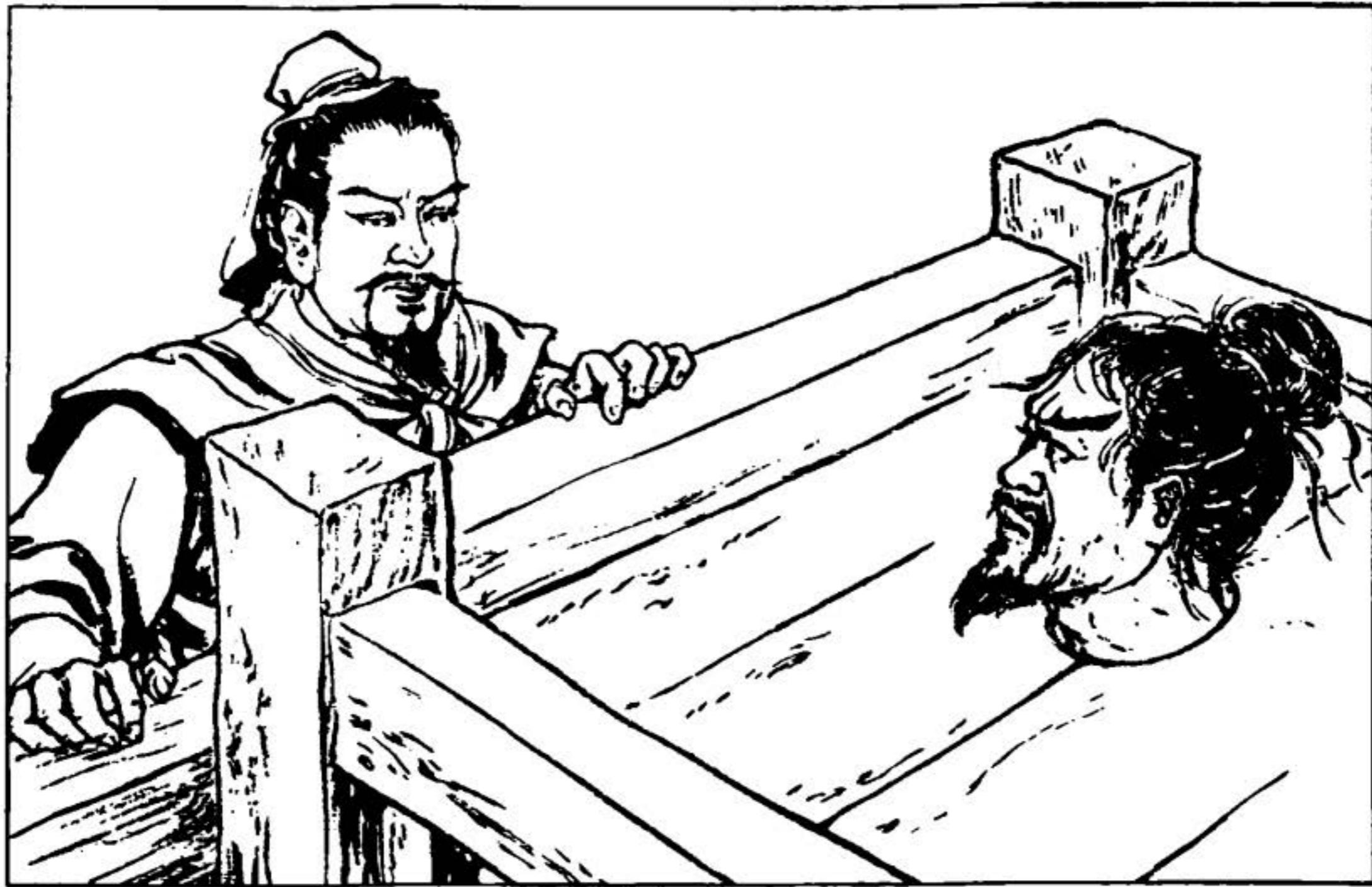
[54] Hoàng Phủ Tung, Chu Tuấn thu quân về, gặp Lưu Quan, Trương Tung hỏi rõ ý định đến đây rồi bảo: "Trương Bảo, Trương Lương đã thua chạy, nhất định đến Quảng Tôn gấp Trương Giốc, ông nên đi gấp đường về giúp ngay Lư Thực".

[55] Lưu Bị lĩnh mệnh, lại dẫn quân mã trở về Quảng Tôn. Đi được nửa đường thì thấy một toán quân đang áp giải một cỗ tù xa đi đến.

[56] Lưu Bị đến nhìn xem, thấy phạm nhân trong xe là Lư Thực thì không khỏi thắt kinh, vội vàng xuống ngựa hỏi nguyên nhân.

[57] Thực nói: "Ta vây đánh Trương Giốc, sắp phá được giặc. Triều đình sai Hoàng môn Tả Phong đến dò xét quân lính. Phong đòi ăn của đút, ta vì quân lương không đủ, tiền đâu ra mà cung đốn nên hắn căm giận, về triều nói ta lười biếng, không chịu đánh giặc, làm nản quân tâm. Hoàng thượng sai Đổng Trác thế chức ta, bắt ta về kinh hỏi tội".

[58] Trương Phi nghe thế, tức giận, hai mắt trợn trừng, râu hùm dựng ngược, rút
đao muốn giết quan quân áp giải, cứu Lư Thực ra.

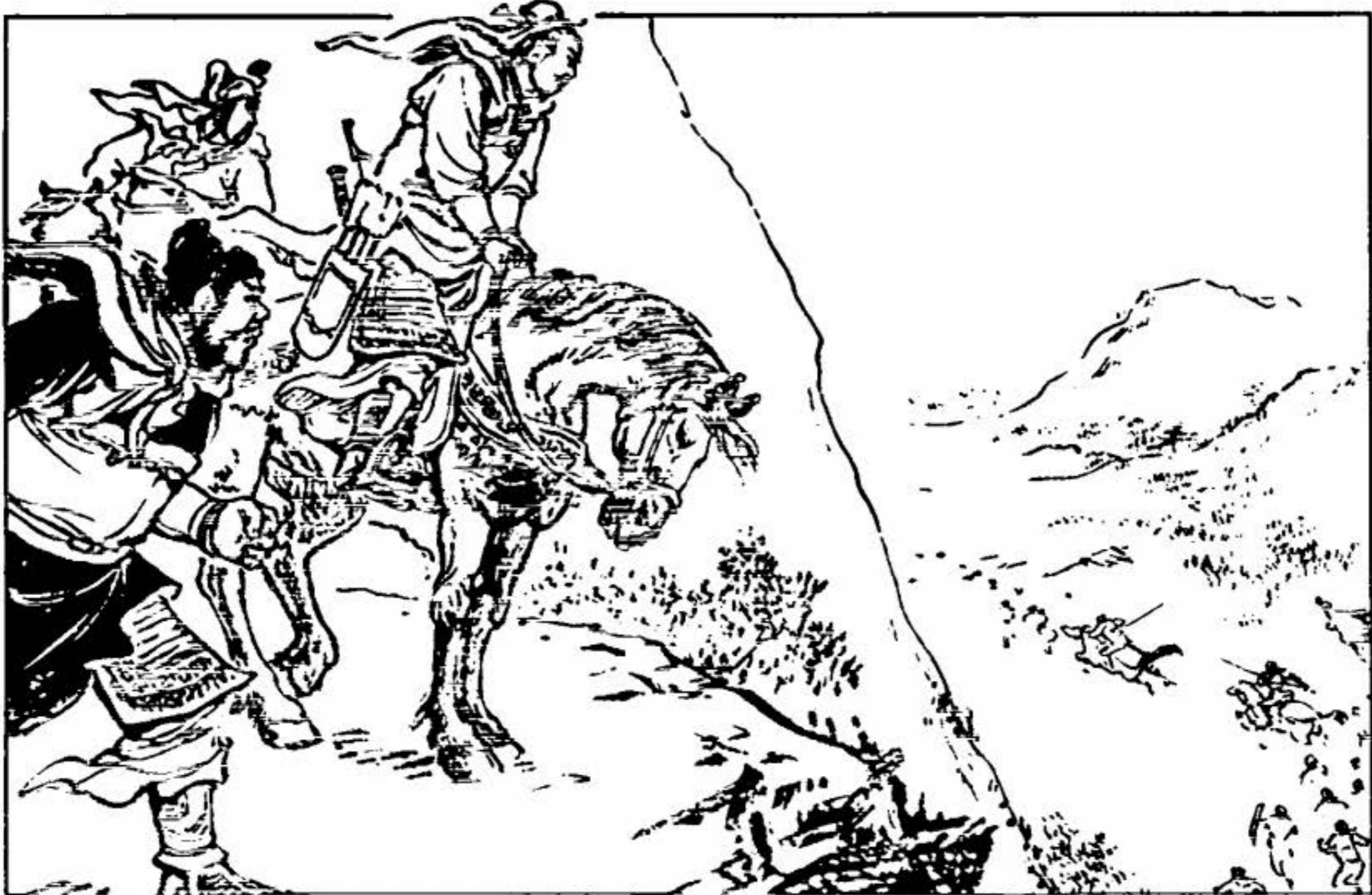
[59] Lưu Bị vội ngăn lại: "Triều đình đã có công luận, sao đệ hồ đồ như thế?" Quân sĩ lại giải Lư Thực đi.

[60] Quan Vũ nói: “Lư trung lang đã bị bắt, đổi Đổng Trác làm tướng, chúng ta đến cũng vô ích, chi bằng trở về quê rồi tính”. Lưu Bị nghe theo, dẫn quân về Trác Quận.

[61] Đi được hai hôm, bỗng nghe phía sau núi có tiếng hò hét, Lưu Bị cùng Quan Vũ, Trương Phi lên gò cao quan sát.

[62] Thấy phía dưới, quan binh quẳng mũ cởi giáp, ùn ùn bỏ chạy, giặc Khăn vàng đang truy sát, trên cây cờ lớn viết bốn chữ *Thiên Công tướng quân*, Lưu Bị nói: "Đúng là Trương Giốc, lập tức tiến đánh!"

[63] Cả ba liền dẫn quân xông đến. Bấy giờ, Trương Giốc đang thắng thế, thừa cơ đuổi giết quân Đổng Trác, bỗng gặp một toán quân đánh chặn ngang thì hoảng loạn, quay đầu bỏ chạy.

[64] Lưu, Quan, Trương đánh lui Trương Giốc, cứu được Đổng Trác, cùng trở về trại. Đến đại trại, Đổng Trác hỏi quan chức của ba người, Lưu Bị đáp: "Chúng tôi chưa có quan chức gì".

[65] Đổng Trác lập tức tỏ ra ngạo mạn, xuống ngựa đi thẳng vào trường, mặc cho ba người đứng bên ngoài.

[66] Trương Phi nổi giận, thét rằng: "Chúng ta liều chết mới cứu được thắng này, nó không biết ơn còn khinh người đến vậy, nếu không giết chết nó làm sao ta hả giận?" Nói xong, rút đao định vào trường giết Đổng Trác.

[67] Lưu Bị, Quan Vũ vội đến khuyên can. Trương Phi giật chân nói: "Nếu không giết thằng này, lại ở đây làm đầy tớ nghe nó sai khiến, tôi không chịu được!"

[68] Trương Phi hùng hổ quay người, nhảy lên ngựa nói: "Hai anh muốn ở lại đây thì tôi đi nơi khác là xong". Lưu Bị, Quan Vũ vội vàng đuổi theo, vỗ về rằng: "Ba chúng ta kết nghĩa anh em, cùng sống cùng chết, sao nỡ chia lìa? Chi bằng cùng đi nơi khác!"

[69] Trương Phi nghe Lưu Bị, Quan Vũ đồng ý đi theo mới nguôi cơn giận. Rồi ba người dẫn quân đến với Chu Tuấn.

[70] Tới trại, Chu Tuấn mừng rõ khoản đai, lưu lại trong trướng chờ lệnh.

[71] Bấy giờ, Trương Bảo dẫn tám chín vạn quân đóng đồn sau núi, Chu Tuấn sai Lưu Bị làm tiên phong tiến đánh.

[72] Trương Bảo sai phó tướng Cao Thăng ra trận, Lưu Bị sai Trương Phi nghênh chiến. Được vài hiệp, Trương Phi đâm Cao Thăng một mâu ngã ngựa.

[73] Lưu Bị thúc quân xông tới. Nhưng thế giặc còn mạnh, mấy lần xông lên đều không phá được, còn bị Trương Bảo phản kích mà thua trận.

[74] Hôm sau, Trương Bảo dẫn quân đến đánh. Lưu Bị vờ không địch nổi, quay lưng rút chạy.

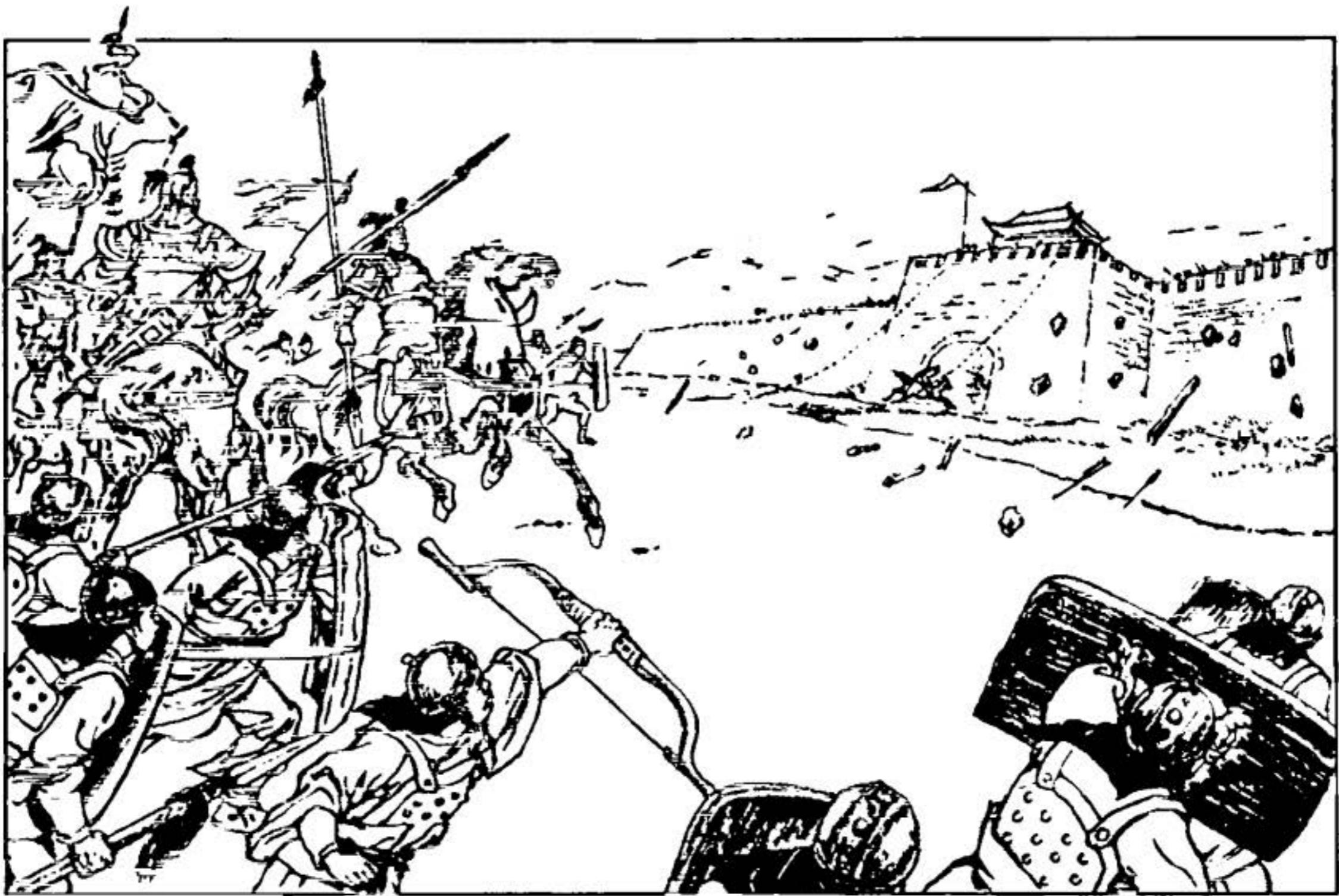
[75] Trương Bảo đuổi qua ngọn núi bỗng nghe một tiếng pháo nổ, Quan Vũ, Trương Phi mỗi người dẫn một toán quân xông ra.

[76] Lưu Bị, Chu Tuấn cung hồi quân lại đánh. Giặc chống cự không nổi, bỏ chạy tứ tán, Trương Bảo cuồng cuồng chạy trốn.

[77] Lưu Bị trông thấy cờ hiệu *Địa Công tướng quân* thì phi ngựa đuổi theo, bắn một mũi tên trúng ngay vai trái Trương Bảo.

[78] Bảo nén đau chạy vào Dương Thành, đóng chặt cửa không ra đánh nữa. Chu Tuấn ra lệnh vây thành, cố sức tiến đánh.

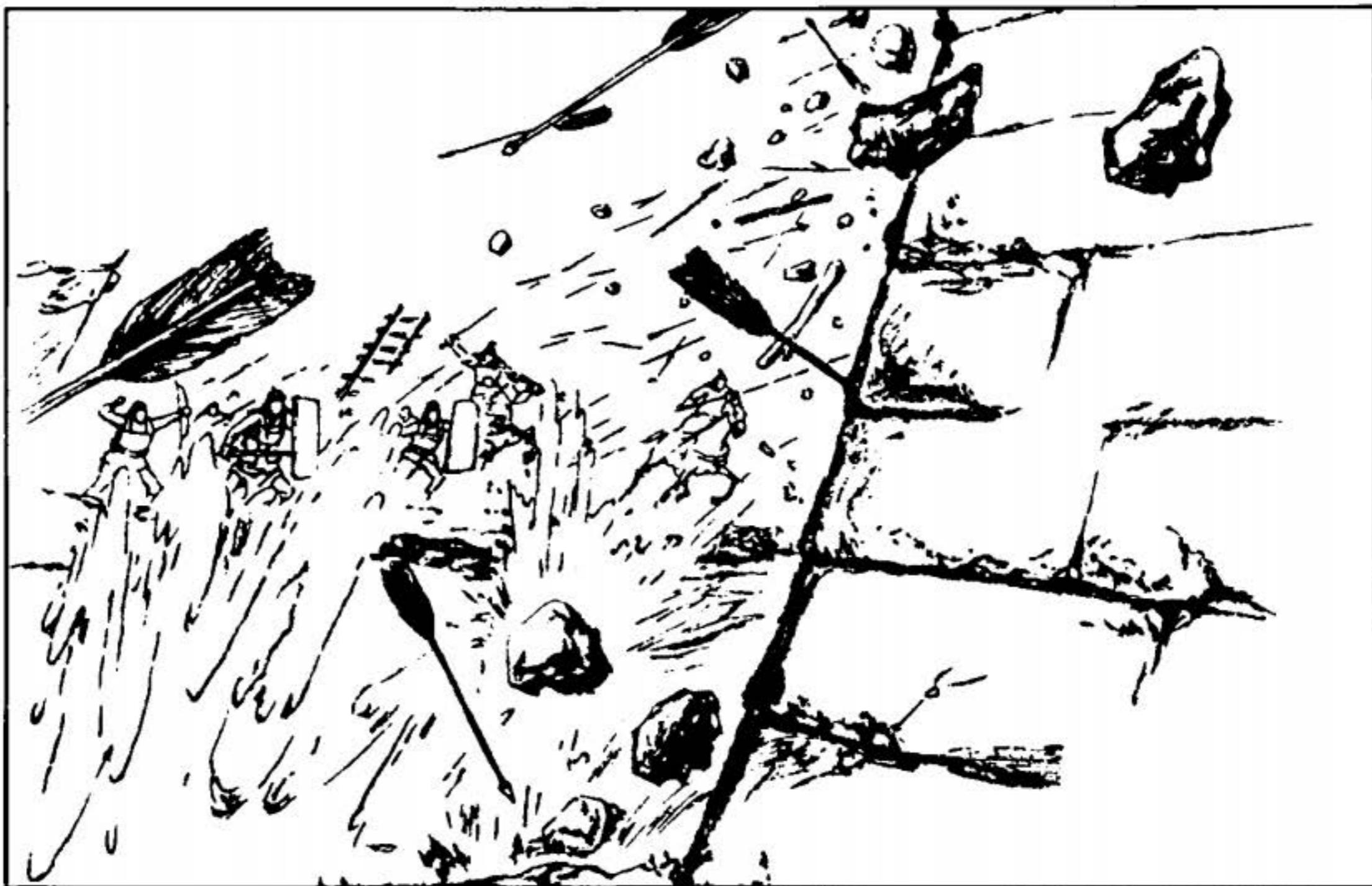
[79] Lúc ấy, triều đình vì Đổng Trác thua trận nên sai Hoàng Phủ Tung thay Trác. Lúc Tung đến nhậm chức, Trương Giốc đã bị bệnh chết rồi, Trương Lương thống lĩnh bộ hạ đại chiến với Tung ở đất Khúc Dương.

[80] Hai bên đánh nhau liền mấy trận, Trương Lương bị chém chết, quân giặc ra hàng hết cả.

[81] Hoàng Phủ Tung hồi kinh, được phong làm sa kỵ tướng quân, lĩnh Ký Châu mục. Tào Tháo cũng được phong Tế Nam tướng. Tung lại tâu rõ Lư Thực có công không tội, triều đình phục chức cho Thực.

[82] Chu Tuấn được tin tức Hoàng Phủ Tung bình được Trương Lương, thừa lúc Trương Bảo thế cô đã đốc toàn lực đánh Dương Thành.

[83] Thủ hạ Trương Bảo là 3Nghiêm Chánh thấy tình thế nguy cấp, liền đâm chết Trương Bảo, đến đầu hàng Chu Tuấn.

[84] Triều đình lại sai sứ thần đến truyền lệnh rằng giặc còn mấy vạn quân do Triệu Hoằng, Hàn Trung, Tôn Trọng cầm đầu đang chiếm giữ Uyển Thành, bảo Chu Tuân dẫn quân đi đánh.

[85] Chu Tuần chia quân vây Uyển Thành, chặn đường tiếp lương. Hàn Trung sai người đến xin hàng, Tuần không đồng ý.

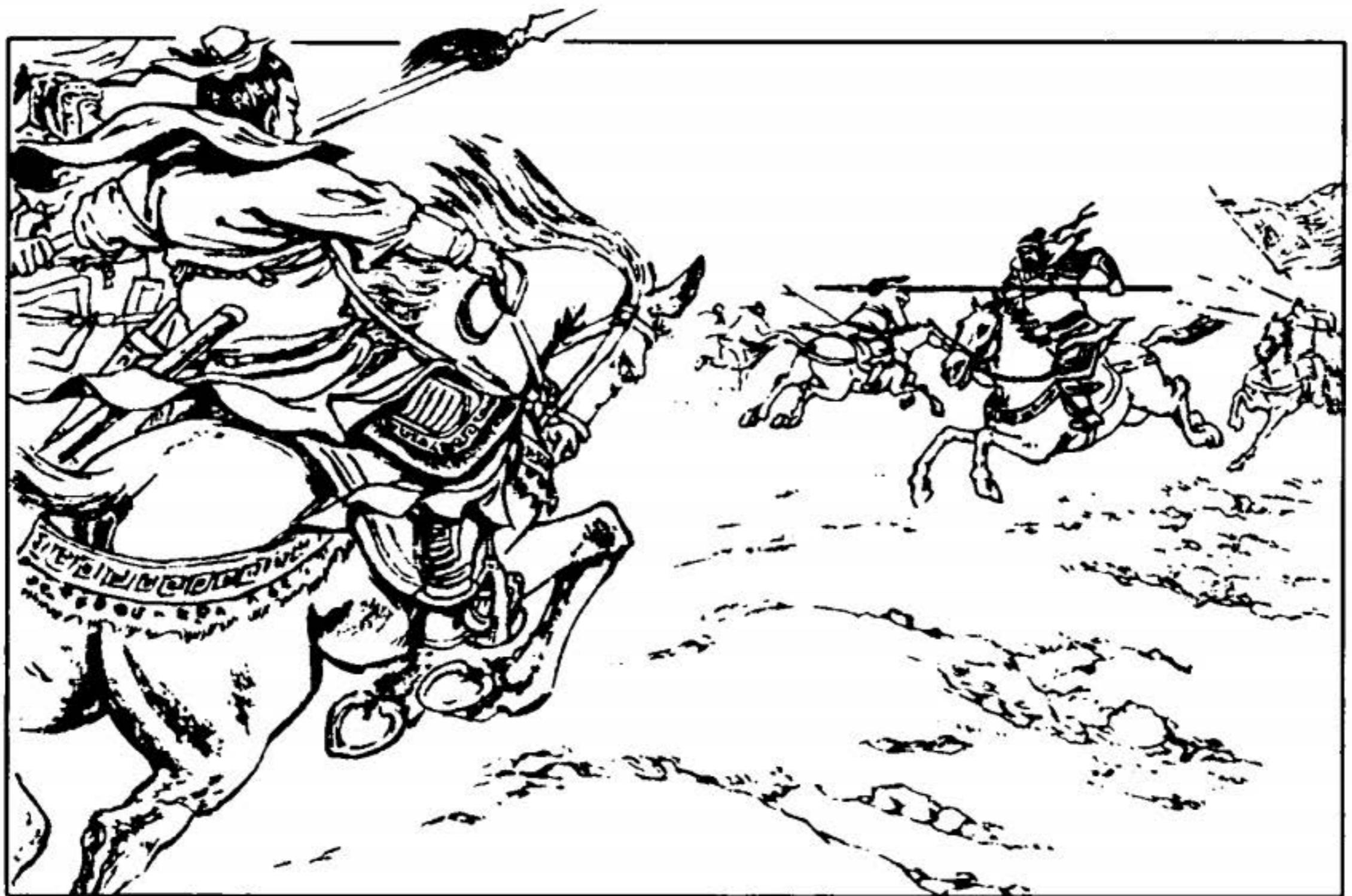
[86] Lưu Bị hiến kế: "Đã không cho chúng hàng, lại vây thành như vách sắt, chúng tất tử chiến. Chi bằng bỏ trống hai mặt đông, nam, đánh mạnh hai mặt tây, bắc, giặc không có bụng đánh, tất bỏ thành chạy".

[87] Chu Tuần nghe theo, hạ lệnh rút quân ở hai mặt đông, nam, dồn lại đánh các mặt tây, bắc.

[88] Hàn Trung quả nhiên dẫn quân bỏ thành chạy trốn. Chu Tuấn cùng Lưu Quan, Trương xua quân đánh tràn đến, bắn chết Hàn Trung.

[89] Đang lúc đuổi theo, Triệu Hoằng, Tôn Trọng dẫn quân đến tiếp ứng, hai bên hỗn chiến.

[90] Chu Tuấn thấy quân Triệu Hoằng khí thế hung hăng thì tạm thời lui quân. Triệu Hoằng thừa thế cướp lại Uyển Thành.

[91] Tuần lui quân cách thành mười dặm, đang định hạ trại, bỗng mé chính Đông có một toán quân mã kéo đến. Tướng đi đầu mặt to trán rộng, mình hổ lưng gấu.

[92] Nguyên người ấy họ Tôn tên Kiên, tự là Văn Đài, người Phú Xuân đất Ngô Quận. Năm mươi bảy tuổi từng đánh đuổi được mươi mấy tên cướp biển, sau được tiến cử làm hiệu úy ở Hạ Bì. Vì nghe tin Chu Tuấn đến đánh Uyển Thành liền dẫn một nghìn rưỡi tinh binh Hoài, Tứ đến tiếp ứng.

[93] Chu Tuấn cả mừng liền ra lệnh đánh thành, sai Tôn Kiên đánh cửa Nam, Lưu Bị đánh cửa Bắc còn mình đánh cửa Tây, để cửa Đông cho giặc chạy.

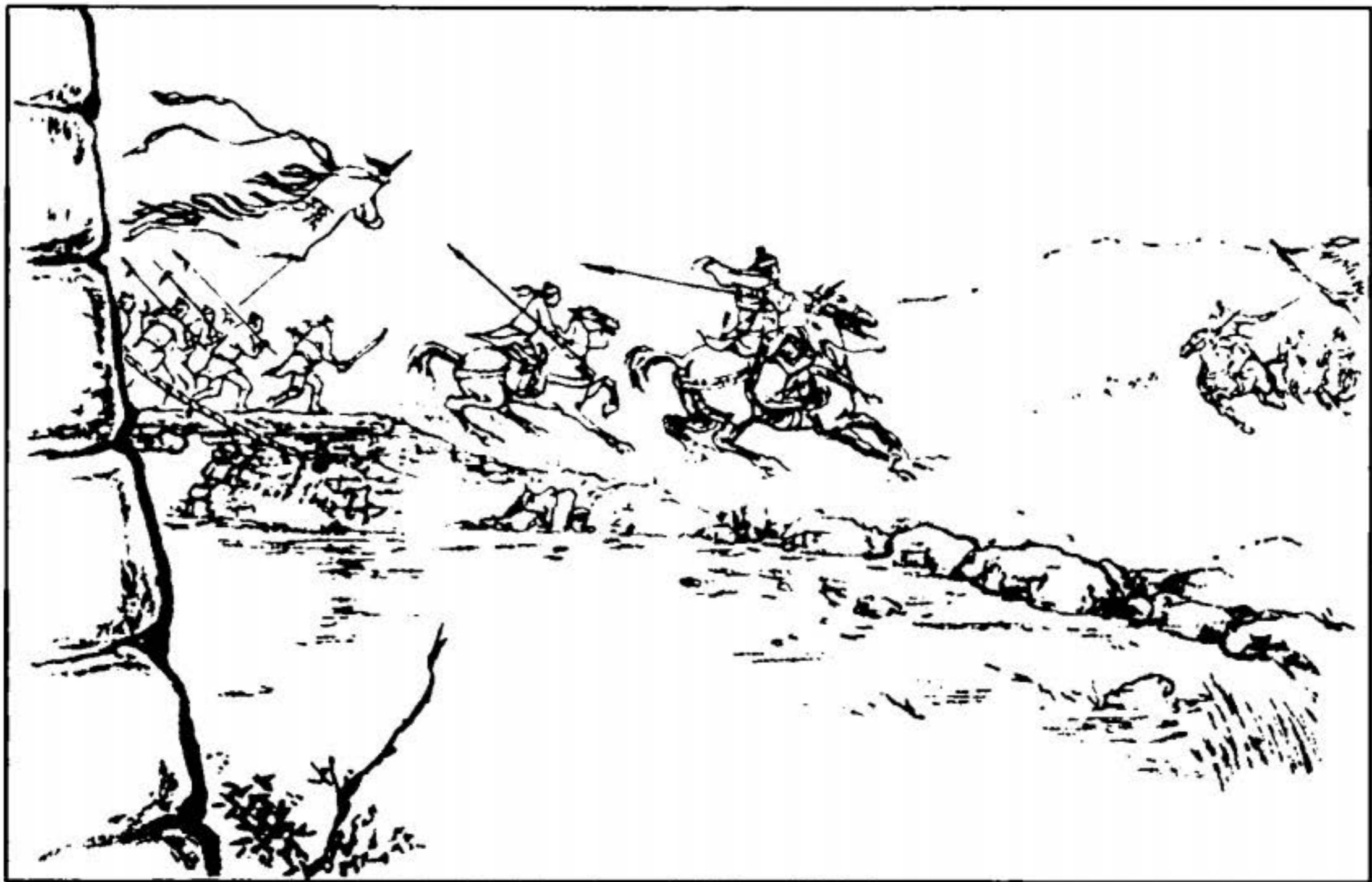
[94] Tôn Kiên đi trước, nhảy lên tường thành, đánh tan quân canh. Triệu Hoằng thúc ngựa đến đâm Tôn Kiên.

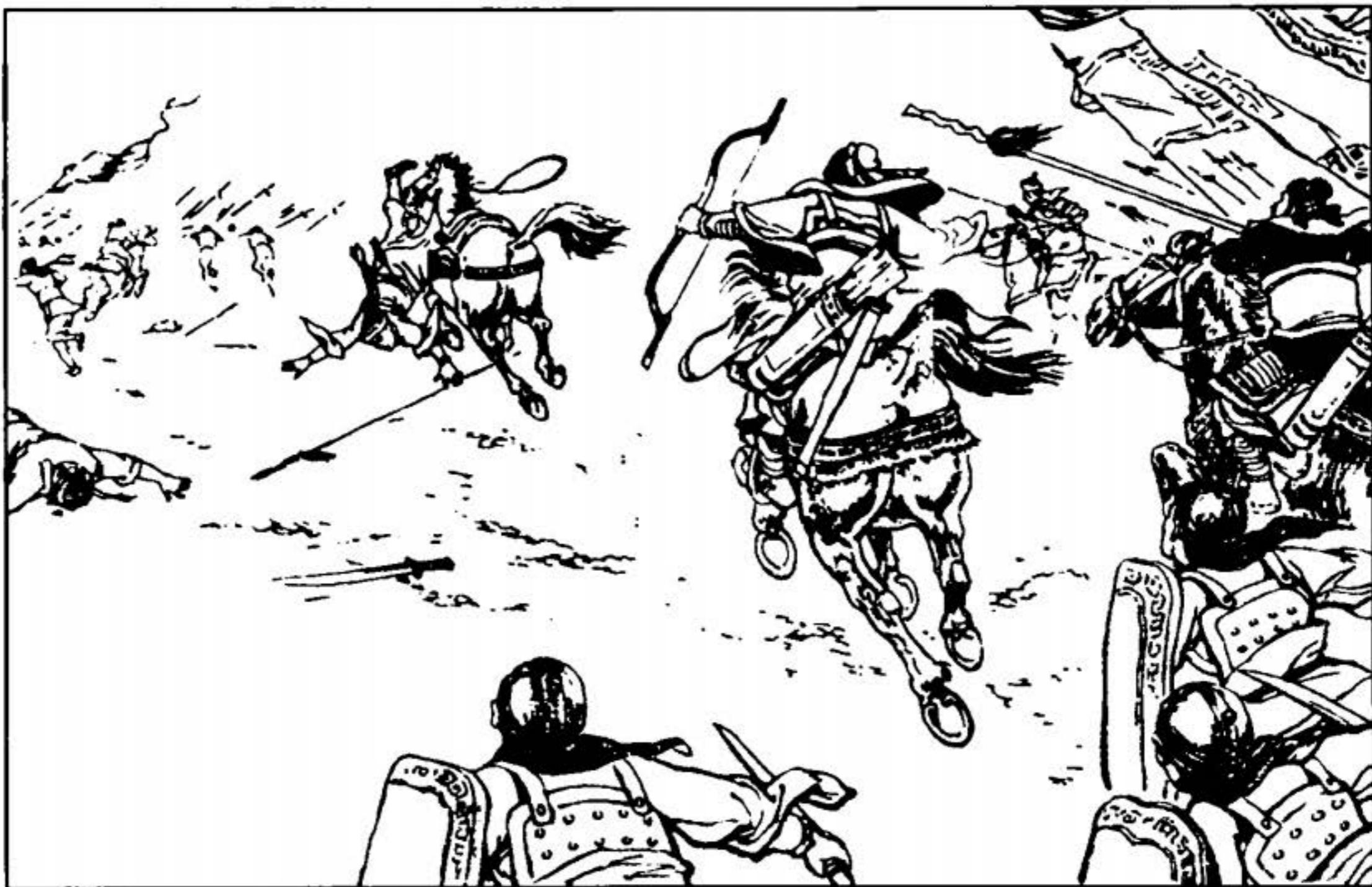
[95] Kiên tung người, cướp được ngọn giáo trong tay Hoằng, quay đầu đâm Hoằng ngã ngựa.

[96] Kiên lại nhảy lên ngựa của Triệu Hoằng xông vào đánh giết. Tôn Trọng hốt hoảng, vội dẫn quân chạy ra cửa Bắc.

[97] Mới chạy ra ngoài thì gặp Lưu Bị đón chặn, Tôn Trọng không dám đánh, chỉ lo tháo chạy.

[98] Lưu Bị giương cung bắn theo, Tôn Trọng ngã ngựa. Chu Tuấn dẫn đại quân từ mặt sau đánh đến, giặc thương vong vài vạn người, số còn lại bỏ chạy tứ tán. Một dải Nam Dương mười mấy quận được bình định.

[99] Chu Tuấn trở về kinh thành, được phong làm sa kỵ tướng quân, Hà Nam lệnh doān. Chu Tuấn lại tâu rõ công lao của Tôn Kiên, Lưu Bị.

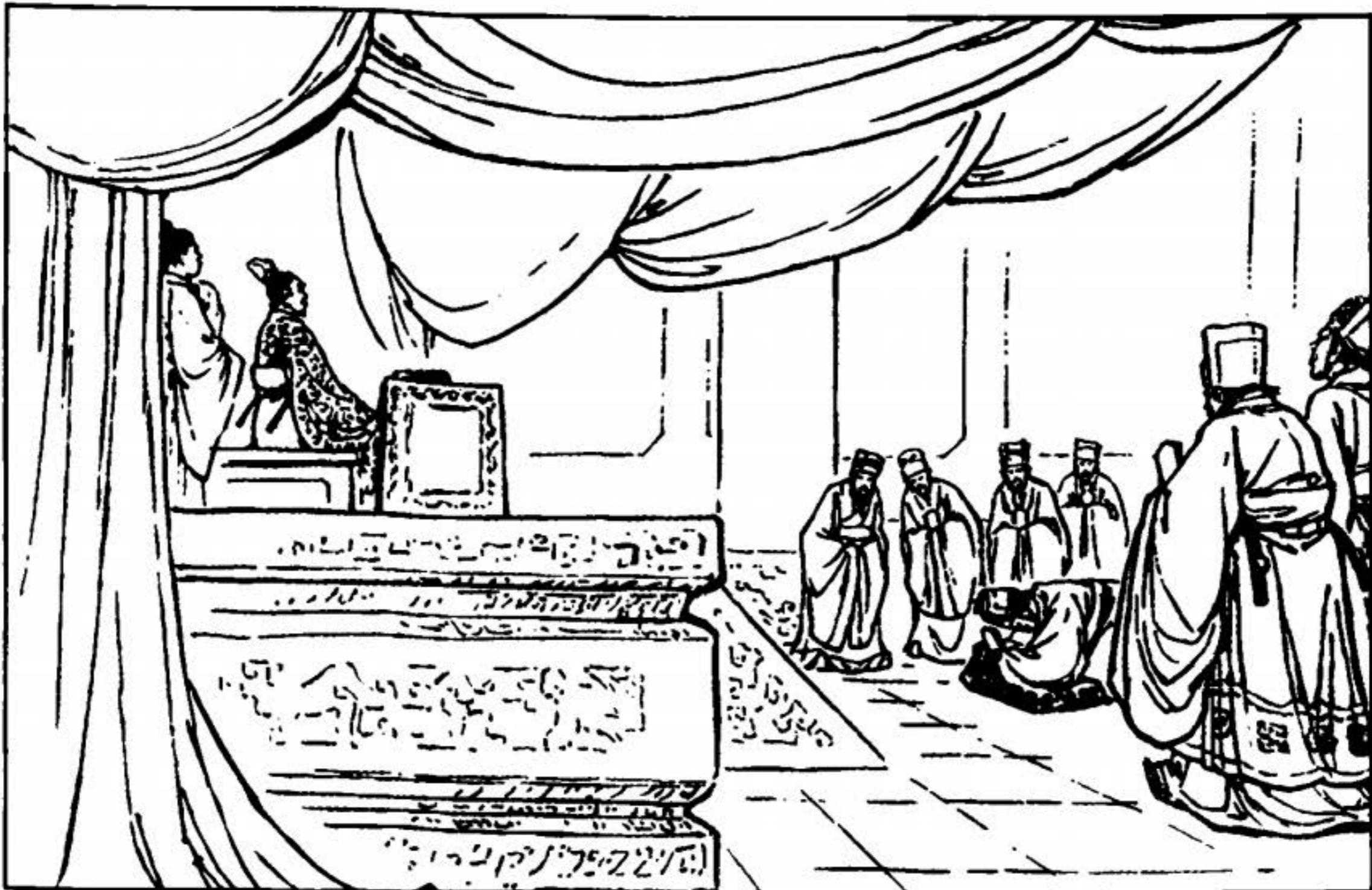
[100] Chu Tuấn đi nhậm chức. Tôn Kiên nhờ cậy người, được phong làm biệt bộ tư mã, cũng đi nhậm chức ngay, chỉ còn Lưu Bị chờ đợi mãi vẫn không được bổ dụng.

[101] Một hôm, Lưu, Quan, Trương buồn bực, thả bộ trên phố.

[102] Vừa hay gặp được Lang trung Trương Quân đi qua, Lưu Bị liền bước đến thi lễ rồi kể lại công lao đánh giặc. Trương Quân vô cùng kinh ngạc.

[103] Quân vào triều tâu rằng: “Giặc Khăn vàng tạo phản đều do Thập thường thị tham lam, tàn hại bá tánh, nay phải chém đầu chúng để tạ tội với thiên hạ. Phàm ai lập được chiến công đều phải phong thưởng, như thế thiên hạ tự nhiên thái bình”.

[104] Thập thường thị vội quỳ xuống tâu: "Trương Quân đặt điều tâu bậy, đáng tội khi quân!" Linh đế nghe lời bọn chúng, hạ lệnh đuổi Trương Quân ra khỏi cung.

[105] Sau khi bái triều, Thập thường thị tụ tập thương nghị, đồ rằng có người lập được chiến công nhưng vì chưa được quan chức nên ôm hận ở ngoài, liền sai người ghi họ tên những người ấy, tạm thời cho họ một số chức quan nhỏ.

[106] Chẳng bao lâu, chiếu chỉ đến, phong Lưu Bị làm quan úy huyện An Hỷ, phủ Trung Sơn, lập tức nhậm chức.

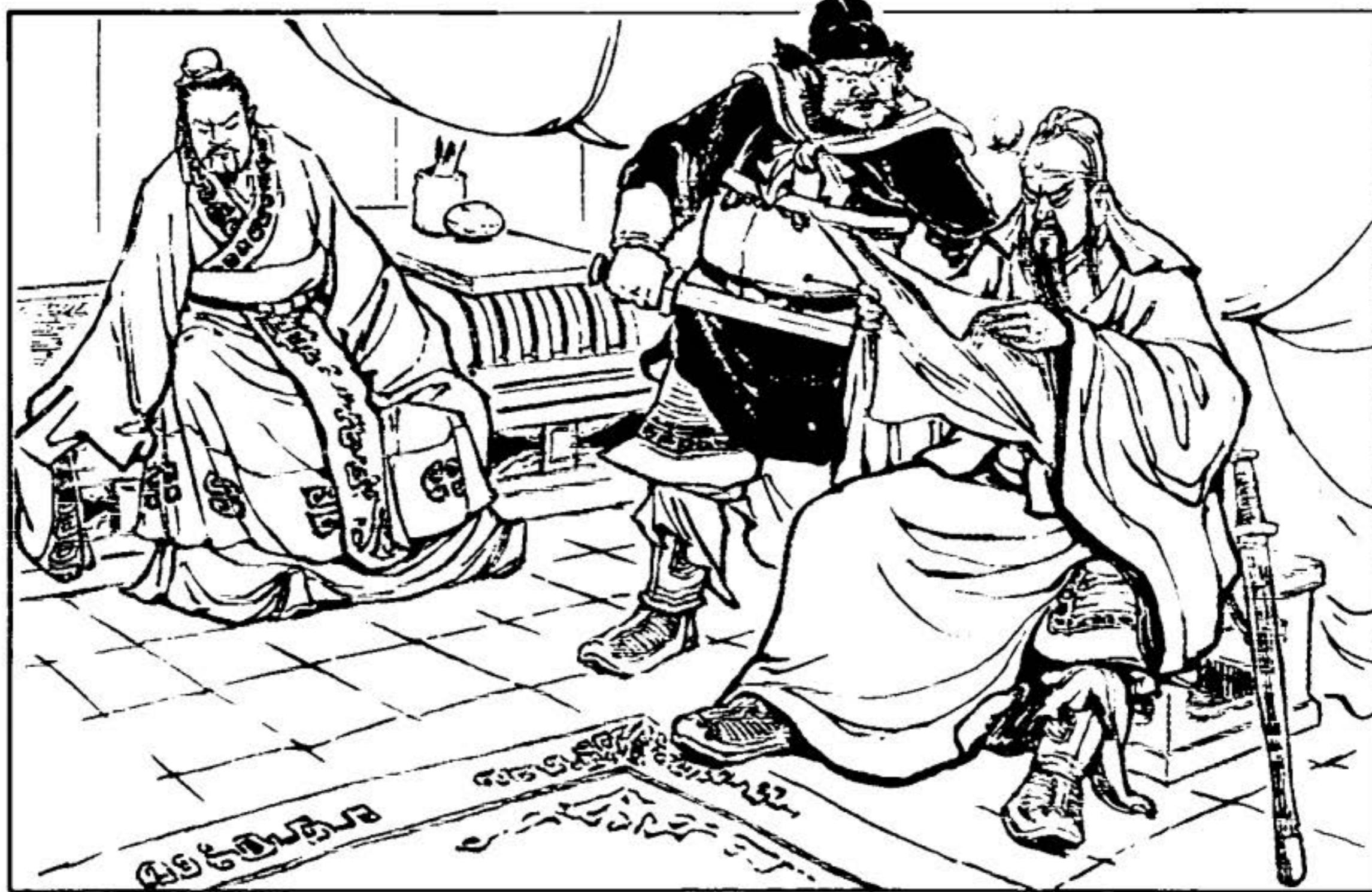
[107] Lưu Bị nhận chiếu chỉ xong liền cho đám quân sĩ về quê làm ruộng, chỉ đem theo Quan, Trương và hơn hai mươi thân tín đến huyện An Hỷ.

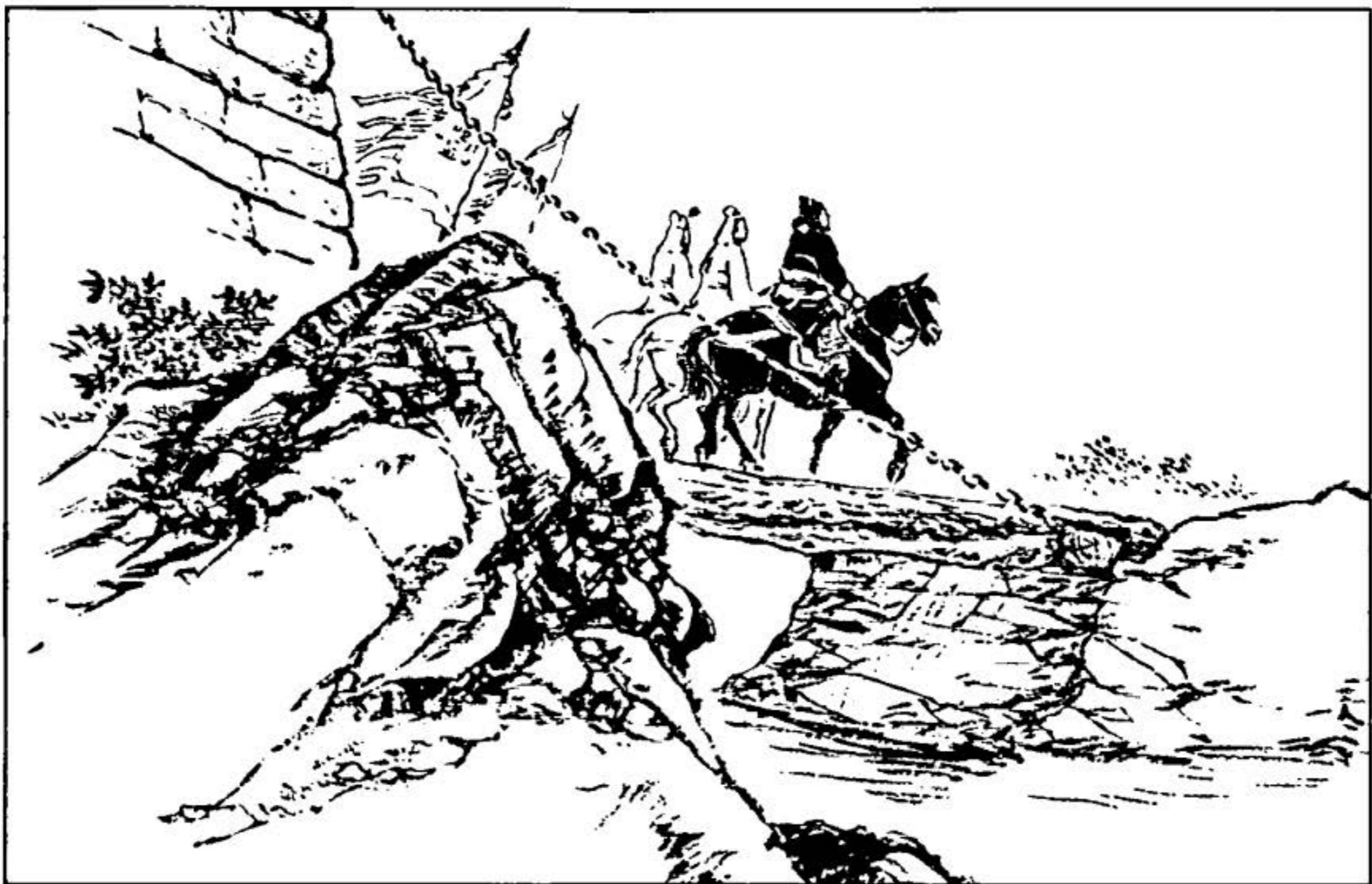
[108] Sau khi nhậm chức, Lưu Bị chẳng phiền nhiễu dân chút nào, bắt được trộm cướp cũng không gia hình bừa bãi. Dân trong huyện đều cảm động.

[109] Thường ngày, Lưu và Quan, Trương ăn cùng mâm, ngủ cùng giường, vô cùng thân thiết.

[110] Được chừng bốn tháng, triều đình lại ban một đạo chiếu chỉ, theo đó, phàm người nào có công đánh giặc mà làm trưởng lại thì đều bị thải hồi. Lưu Bị trong bụng rất lo lắng.

[111] Bấy giờ, đang có quan thanh tra là Đốc Bưu đến khảo sát các huyện. Đến huyện An Hỷ, Lưu, Quan, Trương cùng ra ngoài thành nghênh đón.

[112] Ba người đứng đợi ở cửa thành hồi lâu mới thấy Đốc Bưu cưỡi ngựa đến. Lưu Bị vội bước tới hành lễ.

[113] Đốc Bưu chỉ vẫy cây roi, coi như đáp lễ rồi ngẩng mặt tiến vào thành.

[114] Quan, Trương đứng cạnh rất tức giận. Lưu Bị sợ hai người đắc tội với Đốc Bưu, bèn bảo họ trở về còn mình thì đi theo Đốc Bưu đến dịch quán.

[115] Đến dịch quán, Đốc Bưu ngồi ngắt ngưởng trên cao, ngoảnh mặt về hướng Nam, chỉ đợi dâng lễ vật lên, Lưu Bị vẫn cung kính đứng dưới thềm, xem Đốc Bưu căn dặn gì.

[116] Hồi lâu, Đốc Bưu hỏi: "Lưu huyện úy xuất thân thế nào?" Lưu Bị đáp: "Là hậu nhân của Trung Sơn tinh vương, lớn nhỏ đã đánh được ba mươi mấy trận, có chút công lao, vì thế mới được bổ chức này".

[117] Không ngờ Đốc Bưu nổi giận, lớn tiếng quát: "Ngươi giả mạo hoàng thân, báo càn công trạng. Hiện triều đình giáng chiếu chỉ, đang định thải bớt bọn tham quan ô lại như ngươi đó!" Lưu Bị không dám cãi lại, vâng dạ lui ra.

TAM QUỐC DIỄN NGHĨA LIÊN HOÀN HỌA

Nhà xuất bản Văn học

18 Nguyễn Trường Tộ - Ba Đình - Hà Nội

Điện thoại: 04.37161518 - 04.37163409; Fax: 04.38294781

Website: www.nxbvanhoc.com; www.nxbvanhoc.vn

Email: tonghopvanhoc@vnn.vn

* Chi nhánh tại Tp. Hồ Chí Minh

290/20 Nam Kỳ Khởi Nghĩa - Q. 3

Điện thoại: 08.38469858; Fax: 08.38483481

* Văn phòng đại diện tại thành phố Đà Nẵng

344 đường Trung Nữ Vương - thành phố Đà Nẵng

Điện thoại - Fax: 0511.3888333

Chịu trách nhiệm xuất bản: Nguyễn Anh Vũ

Chịu trách nhiệm nội dung: TS. La Kim Liên

Biên tập: Nguyễn Anh Vũ

Biên tập Đông A: Đinh Gia Trung

Thiết kế bìa: Bảo Anh

Trình bày bìa: Lan Bảo

Trình bày: Hoàng Thảo (theo nguyên bản tiếng Trung)

Sửa bản in: Nguyễn Liên, Vũ Hà

In 1.500 cuốn, khổ 15,8 cm x 12 cm tại Công ty Cổ phần In Scitech
D20/532H Nguyễn Văn Linh, X. Phong Phú, H. Bình Chánh, Tp. Hồ Chí Minh.

Số xác nhận đăng ký xuất bản: 3826 - 2015/CXBIPH/15-279/VH

Quyết định xuất bản số: 2370/QĐ-VH do NXB Văn Học cấp ngày 31-12-2015

ISBN: 978-604-69-7484-0. In xong và nộp lưu chiểu năm 2016.

TAM QUỐC DIỄN NGHĨA LIÊN HOÀN HỌA

1. *Kết nghĩa vườn đào*
2. Đổng Trác tiến kinh
3. Tào Tháo đào tẩu
4. Tam anh chiến Lã Bố
5. Vượt sông đánh Lưu Biểu
6. Ném kích Phụng Nghi đình
7. Nhập Tràng An
8. Lửa cháy thành Bột Dương
9. Lý – Quách giao binh
10. Tiểu Bá vương Tôn Sách
11. Viên mòn bắn kích.
12. Trận chiến Uyển Thành
13. Mưu đoạt Từ Châu
14. Lầu Bạch Môn tuyệt mệnh
15. Uống rượu luận anh hùng
16. Thất thủ Hạ Bì
17. Chém Nhan Lương, Văn Sú
18. Hồi trống Cổ Thành
19. Trận Quan Độ
20. Bình định tứ châu
21. Nhảy ngựa Đàm Khê
22. Quay ngựa tiến Gia Cát
23. Ba lần đến lều tranh
24. Hỏa thiêu Tân Dã
25. Tiếng thét Trương Phi
26. Tướng Cán mắc mèo
27. Thuyền cỏ mượn tên
28. Đại chiến Xích Bích
29. Lừa lấy Nam Quận
30. Giang Tả cầu hôn
31. Tam khí Chu Du
32. Mã Siêu báo thù
33. Trương Tùng hiến địa đồ
34. Tiến vào Tây Xuyên
35. Chặn sông giằng A Đầu
36. Đơn đao phó hội
37. Oai dậy bến Tiêu Diêu
38. Núi Định Quân chém tướng
39. Nhấn chìm bảy đạo quân
40. Thua chạy Mạch Thành
41. Huynh đệ tranh ngôi
42. Thục chủ chinh Ngô
43. Ngồi bình năm đạo quân
44. Bảy lần bắt Mạnh Hoạch
45. Khổng Minh ra Kỳ Sơn
46. Thu phục Khương Duy
47. Nhanh tay phá Mạnh Đạt
48. Không thành kế
49. Cắt tóc lừa Tào Hưu
50. Khương Duy hiến thư
51. Bát quái trận
52. Gia Cát giả thần
53. Sao sa gò Ngũ Trương
54. Tư Mã Ý đoạt quyền
55. Vây hãm núi Thiết Lung
56. Tư Mã lộng hành
57. Khương – Đặng đấu trí
58. Lánh họa đất Đạp Trung
59. Nhị Sĩ tranh công
60. Tam quốc quy Tấn

TAM QUỐC DIỄN NGHĨA

LIÊN
HOÀN
HỌA

Mời
bạn
đọc
xem
tiếp
tập
sau

TQDN liên hoàn họa (1)

8 936071 673176

Giá: 11.500đ

ISBN 978-604-69-7484-0